

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal naar aanleiding van de geboorte van de dochter van de Prins van Oranje en Prinses Máxima, Den Haag, 8 december 2003

Geachte medeleden,

Begin december 2003, de geboorte van een nieuwe prinses: saluutschoten, klokgelui en mensen die zich te Den Haag in blijdschap hebben verzameld. Honderdnegentig jaar geleden, in 1813: eveneens saluutschoten en klokgelui alsmede - volgens de overlevering - een hossende en zingende menigte die naar Den Haag toog. Dit, om de op 30 november in Scheveningen gelande zoon van de laatste stadhouder Willem V tegemoet te treden. Op 2 december werd geproclameerd: "Het is geen Willem de Zesde - Het is Willem de Eerste, die als souverain Vorst, naar den wensch der Nederlanders, onder het volk optreedt".

Begin december 1813: de 'geboorte' van een souverain vorst. Honderdnegentig jaar later, begin december 2003: de geboorte van een kind dat tot de grondwettelijke taak kan worden geroepen het koningschap uit te oefenen.

Het was gisteren, 7 december, dat Prinses Máxima het leven schonk aan een dochter. Van deze blijde gebeurtenis is de Kamer vanochtend bij Koninklijke Boodschap in kennis gesteld met de volgende bewoordingen:

"Met vreugde kondigen Wij U hierbij aan dat Onze zoon Willem-Alexander en Onze schoondochter Máxima gistermiddag de ouders zijn geworden van een dochter.

Wij delen in hun grote geluk en dankbaarheid.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 8 december 2003".

(w.g.) Beatrix.

De Kamer deelt in de vreugde om dit nieuwe mensenleven en voelt zich verbonden met de trotse ouders, prins Willem Alexander en prinses Máxima. Onze welgemeende felicitaties gaan naar hen uit. Wij hopen van harte dat hun dochter een fijne, onbekommerde jeugd tegemoet gaat en volop van de liefde en warmte van haar ouders, familie en anderen die op haar weg komen mag genieten. Ook spreken wij de hoop uit dat zij de eigenschappen mag ontwikkelen die nodig zijn om te zijner tijd haar bijzondere staatsrechtelijke taak te vervullen, op een dán eigentijdse wijze.

Een eventuele broer zal dit niet meer in de weg kunnen staan. De wijziging van de Grondwet in 1983 heeft immers de voorrang van zonen boven dochters bij de erfopvolging doen vervallen. In lijn daarmee heeft het kabinet onlangs besloten ook het aantal saluutschoten bij de geboorte van een zoon en die van een dochter gelijk te doen zijn. Bij de Grondwetwijziging beschouwde de regering de gelijkstelling van zonen

en dochters als een "uitvloeisel van de ...opvatting, dat voor de vervulling van ambten in beginsel geen verschil moet worden gemaakt tussen mannen en vrouwen". Voor de juistheid van die opvatting kan de nieuwgeborene prinses zien op de vier vrouwen die haar zijn voorgedaan: koningin-regentes Emma, koningin Wilhelmina, koningin Juliana en onze huidige koningin Beatrix.

H.M. de Koningin wensen wij - evenals prinses Juliana, prins Bernhard en de ouders van prinses Máxima - ook van harte geluk met de geboorte van de nieuwe prinses. Het is bijzonder dat voor de derde achtereenvolgende maal sprake is van de geboorte van een kind van een troonopvolger. De nieuwgeborene is erfprinses, ook haar vader en haar grootmoeder waren erfprins respectievelijk erfprinses. Even bijzonder is het, dat deze titel voordien voor het laatst gevoerd werd in het begin van de negentiende eeuw.

Geachte medeleden, op 2 december honderdenegentig jaar geleden aanvaardde Willem I de soevereiniteit over de Verenigde Nederlanden. Hij typeerde die gebeurtenis bij besluit van 6 december 1813, no. 7, als een "gebeurtenis, welke ons en onze kinderen en nakomelingen nauwer dan ooit aan het lot dezer gewesten verbindt". Moge de vreugde over de blijde gebeurtenis van gisteren worden ervaren als uitdrukking van de wederzijdse historische verbondenheid tussen ons volk en het Koninklijk Huis.

Ik verzoek u te gaan staan en – overeenkomstig de traditie in dit Huis – een driewerf 'hoera' aan te heffen.

Leve de nieuwe prinses!

Hoera, hoera, hoera!